

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se primumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

La
Abonament lunar

pentru Iunie st. v.

— cu prețurile din capul foii —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 21 Maiu st. v.

La sârbătoreala desvîlirii statuei lui George Lazar, ministrul de culte și instrucțiune publică al României, dl Dimitrie Sturdza, a rostit un discurs oficios, discursul, pe care l-am comunicat și noi sînt acum câteva zile.

Nu sîntem dintre oamenii, cari cer ca frații nostri de preste Carpați să ne ajute în luptă, pe care o purtăm spre a ne crea aici în patria noastră o pozițiune potrivită cu exigențele noastre legitime. Din contră am stăruit totdeauna să-i impună toată rezerva față cu noi, deoarece ce cunoaștem greutățile, cu care au să se lupte și ei, și știind, că, voind să ne ajute, foarte lesne ar pute să ne strice și să-i creeze și lor înșii nouă greutăți.

Ne pare cu toate aceste bine, când aflăm, că recunosc și ei legitimitatea luptei noastre, căci aceasta ne îmbărbătează, și încă mai bine ne pare, când putem să ne răzimăm pe autoritatea vre-unuia dintre oamenii mai distinși ai României, căci aceasta dă o mai mare tărie argumentelor noastre.

Ear' dl Dimitrie Sturdza este fără îndoială nu numai unul dintre cei mai distinși, ci totodată și unul dintre cei mai cumpăniți oameni în România.

Nu ne aducem aminte, ca d-sa să se fi căutat vre-odată a se face popular prin manifestări de iubire frățească; din contră e tocmai omul grăit de rău, pentru-că ne îndeamnă mereu să fim prudenți și să ținem seama de împregiurări, tocmai omul, asupra căruia, cu drept ori fără drept, se aruncă tot odiul asprimii actualului guvern român față cu cei-ce merg prea departe în susținerea cauzei noastre.

Nu vom cerceta, dacă nu cumva guvernul român merge și el prea departe cu înțelepciunea, căci ne lipsesc elementele de judecată în materia aceasta, ci dăm și acum tot ceea-ce am mai spus, — că dl I. Brătianu va fi știind ce face.

Înțelegem, că tocmai în actuala situațiune este foarte gingașă pozițiunea ce i-se creează guvernului român prin desvîlirea statuei lui George Lazar. Căci nu este aici vorba de un om, ci de începutul unei epoci mari în viața noastră națională, al epoci de unitate culturală în viața poporului român. Sîntem, ce-i drept, împărțiți în mai multe state și după toate prevederile noastre așa împărțiți o să și rămânem: viața noastră culturală e însă una și aceeași și una și aceeași are să și rămână cîtă vreme vom sta pe pămîntul acesta. Și Lazar, un Ardelean, a început lucrarea, prin care s'a restabilit această unitate culturală, și tot oameni veniți de aici din Ardeal i-au ajutat pe frații nostri de preste Carpați să ducă mai departe lucrarea începută de Lazar.

Actuala cultură a României este opera comună a tuturor Românilor: asta trebuia să o spună ministrul culturi din România.

N'a spus-o însă, pentru-că așa cereau, precum se vede, împregiurările, n'a spus-o, pentru-că s'a ferit de ori-și-ce enunțări, care ar fi putut să atingă susceptibilitățile altora.

Cu atît mai virtos ne bucurăm dar', dacă cu toate aceste găsim în discursul rostit de dl Dimitrie Sturdza cea mai deplină aprobare a născuturilor noastre politice.

„Pot să fie și sînt limbi cu deosebire culte, — ăce dl Sturdza, — limbi, în care sînt scrise tesaururi neprețuite ale științei, dar' un popor nu mai atunci există, cînd e capabil de a înălța propria sa limbă la acea tărie, ca prin ea să poată domina toate cugetările omenești. Un popor, care nu-și întrebunțează propria sa limbă în toate împregiurările vieții, în cele mai simple și mai modeste, ca și în cele mai înalte și mai ideale, acel popor lăncezește.“

La noi de sigur, că nu s'a gândit dl Sturdza, cînd a rostit aceste cuvinte, și are să fie poate supărat, cînd va vedea, dacă va vedea, ce fel de concludențe tragem noi din ele; noi însă ne gîndim la noi înșine, și nu ni se poate face nici o muștrare, dacă profităm chiar și de aceste cuvinte, pentru-ca să punem în evidență legitimitatea luptei noastre.

Ceea-ce este adevărat pentru toate popoarele, este adevărat și pentru noi.

E o mare mîngăiere pentru noi, că undeva în lumea aceasta limba noastră românească se întrebunțează în toate împregiurările vieții, și mult am ostenit și noi, ca să ridicăm limba aceasta la acea

tărie, ca prin ea să se poată domina toate cugetările omenești. Dar' de aceea noi tot tînjim și nu vom pute să avem odihnă, nici să încetăm a ne lupta, cîtă vreme aici în țeara noastră nu vom pute să facem cea mai neîmpedecată întrebunțare de propria noastră limbă „în toate împregiurările vieții, în cele mai simple și mai modeste, ca și în cele mai înalte și mai ideale“.

Aceasta o vom și numai aceasta.

Și dreptul, chiar datorită de a o voi aceasta nu ni se poate pune la îndoială: îl recunosc acest drept, dimpreună cu dl Sturdza, toate popoarele civilizate, l-au formulat chiar legile țării noastre.

Ne luptăm, pentru-că nu ni s'a lăsat acest drept în toată întinderea lui și nu se respectă nici chiar partea ce ni s'a lăsat, ne luptăm, pentru-că nu vom să tînjim, ci să mergem înainte după frații nostri și cu popoarele civilizate ale Europei.

Și n'ar fi adevărat, că o vom cu tot dinadinsul aceasta, dacă nu am face întrebunțare de toate mijloacele legale și n'am căuta spriginul tuturor, pentru-ca să punem limba noastră în drepturile ce i-se cuvin.

Popoarele culte din Europa s'au unit asupra unui șir de principii, care sînt astăzi puse mai presus de ori-și-ce discuțiune: dacă în virtutea acestor principii pretindem cele ce pretindem, societatea europeană întreagă trebuie să facă presiune în favorul nostru, fără-ca să o cerem noi aceasta. E destul să se știe, că nu pretindem mai mult decît cele ce ni se cuvin în virtutea acestor principii.

Frații nostri de preste Carpați sînt cei mai de aproape chemați a se convinge ei înșii și a ne ajuta să convingem și pe alții, că e dreaptă lupta noastră. De aceea ne pare atît de bine, că un ministru al României a rostit cuvintele:

„Un popor, care nu-și întrebunțează propria sa limbă în toate împregiurările vieții, în cele mai simple și mai modeste, ca și în cele mai înalte și mai ideale, acel popor tînjesește.“

Noi tînjim, și să nu se mire nimeni, dacă această tînjire îi va împinge mai curînd ori mai tîrziu pe unii dintre noi la fapte nesocotite.

De aceasta ne temem, pentru înlăturarea acestui rău ostenim. —

Foița „Tribunei“.

Cîntec.

De George Coșbuc.

Ear' cînd Stefan înceta,
Oastea 'ntreagă repeta:
„Să trăiesci Măria Ta!“

„Cîntă corbul pe stejar,
Cîntă-a moarte de Tatar,
Că-i dușman bătrîn Tatarul
Și ne calcă 'n veci hotarul!
Plîng în taină mănăstiri,
Codrul scoate tînguiri
Și gem munți și geme calea
Și din văi suspină valea
Că Tatarii vin călări,
Tot în spaima biete țeri,
Că trec apele de-a 'notul
Ca să prade 'n țeară totul,
Că fac punte preste Prut
Numai să ni-o facă 'n but!
Alelei, Tatar de tine!
Mult 'ți-am spus că nu-ți stă bine
Să te prinzi în joc cu mine!
Mult 'ți-am spus, dar' cum vîd eu
Tu n'ascuți cuvîntul meu:
Numai să nu-ți pară rău,

Că 'ntr'o zi mai de mînie
Face-voiu să nu mai fie
Neam de neamuri tătărăsc
Printre neamuri pămîntesci —
Vai de tine cînd odată
După multe 'ți-voiu da plată!“

Ear' cînd Stefan înceta,
Oastea 'ntreagă repeta:
„Să trăiesci Măria Ta!“

„Tu stejar cu multe vremuri,
Pentru-ce suspini și tremuri
Și te scuturi neîncetat,
Ori Polonul te-a 'nfricat?
Căci așa 'mi-a dîs Polonul
Că-mi va clătina el tronul
Și va perde țeara mea! —
Las' s'o pearcă, de-a pută!
Dar' de dînsul nu port frică,
Pîn' am inimă voinică
Și pe cît timp lumina-va
Soarele preste Suceava
Și cît timp stă brațul meu —
De Polon nu mă tem eu! — —
Ce-mi tot spuni, că vei veni
Și-al meu tron îl vei clăti?
Ai bi de grije, mîi vecine,
Să n'apuc să vin la tine
Și să fac, cum ăci că-i face,
Că vai de tine sărace!
Pune-voiu la peptu-ți flinte
Să-ți aduci în veci aminte

Și-ți voi arăta 'n răsboiu,
Cum se luptă pe la noi!“

Ear' cînd Stefan înceta,
Oastea 'ntreagă repeta:
„Să trăiesci Măria Ta!“

„Auđit-am eu aseară
Și-auđit-am astăzi eară,
Că vin Turci din Țerigrad
De trec Dunărea prin vad,
Și vin Turci cu taberi grele,
De-mi aprind satele mele!
Las' să vină, de li-e dor,
Că-și cunosc ei plata lor;
Știu ei ce găsesc la mine,
Ear' eu știu destul de bine
Să le dau ce se cuvine!
Mișcă-ți, codru, fag iubit,
Scutură-te 'nveselit
Și tu rîde, mîi stejare!
Că-a veni Dunărea mare
Și-a veni Dunărea grea,
Matca 'n laturi va căde
Și din Țori până 'n de seară
Ea-mi închide vadul eară
Și-mi închide Turcii 'n țeară —
Și-apoi nu-mi va fi cu greu
Să-i lovesc, precum știu eu,
Că lovesc brațul meu!
Să le-arăt de se cuvine,
Să se pună 'n joc cu mine!“

Ear' cînd Stefan înceta,
Oastea 'ntreagă repeta:
„Să trăiesci Măria Ta!“

„Ba mă jur, că 'n lume nu-i
Jurămînt ca de Săcuiu;
Că Săcuiu 'mi-se joară,
Că de-a mai trăi, la vară
În Moldova-mi pradă eară!
Tu, Săcuiu, nebun,
Șezi acasă, cînd îți spun;
Șezi acasă și-mi dă pace;
Șezi acasă, nu mă face
Să-mi ridic armele mele,
Să te fac să plîngi de ele!
Ci de vrei, vino la vară,
Că rău mie n'o să-mi pară,
Că-s de tine bucuros
Și cojocu-ți știu să-l cos —
Și te 'nvîț o ne'nvîțată,
Cum te-am învățat odată!
Vino dar', iubitul meu;
Săgeți am destule eu
Și-s săgeți înferecate,
Patru ani nu-ți es din spate!“

Er' cînd Stefan înceta,
Oastea 'ntreagă repeta:
„Să trăiesci Măria Ta!“

„Cîntă corbu 'n fag cu rouă;
Vai, de nu ni-ar cînta nouă,

Din toate aceste se vede, că războiului vamal între Austro-Ungaria și România a urmat războiul de petrol între Cis- și Transilvania, ceea-ce poate să aibă pentru însuși dualismul austro-ungar cele mai funeste consecuențe. Diarului „Budapester Tagblatt“ i-se depeșează din Viena, că Duminecă Împăratul a primit în audiență pe contele Taaffe. Contele Taaffe a ilustrat Monarhului situația parlamentară și a dis, că nu ar exista alt remediu, decât demisionarea întregului cabinet ori disolvarea „Reichsrath-ului. Monarhul se se fi rezolvat pentru cea din urmă. Pe ieri a fost chemat la Viena și ministrul-president ungar Coloman Tisza.

Alaltă-ieri a expirat convențiunea comercială austro-ungar-română dela 1876, și ieri am intrat cu România în stadiul unui războiu vamal. Austro-Ungaria a acordat pentru tranziție o excepțiune, astfel încât acele mărfuri române, care au fost înainte de 23 Mai comandate, pot să treacă granița până la 10 Iunie prelîngă taxele vamale de până acum, ear' pentru porumbul românesc acest termen s'a prelungit chiar până la 20 Iunie n. Guvernul român n'a publicat o dispozițiune analogă, dar' — precum se comunică din București — importatorii români au fost din partea guvernului lor încunoscințați, că mărfurile austro-ungare, care trec granița până la 3 Iunie n. inclusive, vor fi tratate pe baza convențiunii expirate. Această dispozițiune n'a fost publicată în „Monitorul oficial“, deoarece România nu vor nici pe departe să apară, ca-și-când ar voi să facă concesii oficiale. Astfel noul tarif autonom al României se va pune în praxă Vineri în 4 Iunie n.

Oficioasele din Petersburg, secundate decătră „Nord“ din Bruxelles se opintesc mereu a slăbi și a șterge penibila impresiune, care s'a produs ici și colo prin discursul de întîmpinare al primarului din Moscva. Ele accentuează acum, că adevărată greutate politică nu e a se pune pe cuvîntarea primarului, ci pe tăcerea împăratului; deoarece această tăcere ar ave caracterul unei condamnări a expresiunilor provocatoare ale primarului, care stau în contradicție cu pacifica politică a Rusiei. Săraci! Ca și când bietul primar s'ar fi cutezat a dice ceva, ce n'a trecut încă prin censura Țarului!

În urma unei împărțiri venite din Atena granița grecească e deja deșertată de trupe și atât armata grecă, cât și cea turcească se află în deplină retragere către internul țării, unde demobilizarea o se se execte din amîndouă părțile. Precum se spune mai departe, puterile negociază în privința desființării blocadei. Aceasta se va întempla cât mai curînd, dar' corăbiile flotei de demonstrare rămân până la mai departe instrucțiuni sub comanda admiralului englez, a ducelui de Edinburgh.

Căci ne batem din bătrîni,
Noi Românii cu Români!
Veți! Ridică-mi-se Radul
Și la Turci arată vadul
Și li-ajută, căci el vrea
Să li-ajute contra mea!
Mult 'mie-jale necurmat,
Când ved frații cum se bat, —
Și cum se nu-ți fie jale,
Când zac frații tei pe cale,
Când veți sângele părau
Și scii că-i din frate-tău!
Dar' Muntenii asta vreu,
Și silit numai fac eu! —
Dar' nu-mi pasă! Dacă Radul
E mai negru decât iadul
Și dă mâna cu păgân,
Să lovească 'ntr'un Român:
Voiu lovi deci și eu dară,
Și nu-mi pasă! Peară, peară,
De-al meu braț părau Românul,
Când dă mâna cu păgânul,
Și de fac atuncia rău —
Judece-mă Dumneșeu!“

Ear' când Stefan înceta
Oastea 'ntreagă repeta:
„Să trăiesci Măria Ta!“

Cluj, 23 Maiu 1886.

Din dieta Ungariei.

Afacerea cu Hentzi încă nu s'a terminat. În ședința din 31 Maiu l. tr. a dietei Ungariei earăși 'i-s'au adresat ministrului de interne două interpelațiuni în această privință. Atât din motivările interpelanților, cât și din răspunsurile ministrului-president se poate vedea, care este opiniunea publică a națiunii maghiare în privința armatei comune. Este semnificativ, că după-ce a terminat ministrul răspunsul la prima interpelațiune, s'au audiat în casă strigăte de: „să trăiască armata maghiară“. Eată în resumat decursul acelei ședințe, care a decurs în mod foarte sgomotos:

Primul interpellant a fost Alexandru Csanády: Am sperat, că demonstrațiunile dămane națiunii, aș pute dice atentatul, care l-au sîvîșit unii ofițeri austriaci în ziua de 21 Maiu în cimiterul din Buda, va trezi pe ministrul Tisza din visurile sale austriace. Am sperat, că ministrul-president în răspunsul seu la interpelațiunile lui Szalay și Ugron va asigura națiunea, că crima aceea nu va rămâne nepedepsită și urgisitul monument al lui Hentzi va fi depărtat de pe pămîntul Ungariei. Fiind însă că ministrul-president în urma afecțiunilor sale austriace nu a satisfăcut nici de astădată datorinței sale de ministru maghiar, îi adresez următoarea interpelațiune:

Considerînd, că în fortăreața dela Buda există și astăzi o reminiscență tristă din era absolutismului, o rămășiță, care vatemă națiunea maghiară, monumentul lui Hentzi, al unuia din cei mai mari dușmani ai națiunii maghiare, care în perioada glorioasă a anilor 1848—49 a măcelărit tinerimea maghiară, care a luptat pentru recăștigarea independenței și libertății constituționale, pe nedreptul răpitate dela națiunea maghiară, și care a alungat trupele austriace din fortăreața Budei;

considerînd, că acest monument stă pe piața sf.-tului George din Buda, față în față cu palatul regelui constituțional maghiar, care avînd sentimente curat maghiare, trebuie să simtă durere deprimătoare decăte-ori îl vede:

Întreb pe domnul ministru-president, că are de cuget să satisfacă dorinței drepte și legitime a națiunii, ca acel monument urgisit al lui Hentzi să fie depărtat de pe pămîntul patriei noastre?

Ministrul-president răspunde reflectînd mai întăiu la o declarațiune, ce o făcuse dînsul în trecut tot cam în această materie, apoi continuă: Ce însemnează monumentul lui Hentzi? Însemnează doară rușinea armelor maghiare? Nu. El însemnează, că în acel moment, când națiunea prin împregiurări fatale a fost desbinată de regele seu, fortăreața dela Buda, deși apărată de un bărbat, care 'și-a împlinit datorința până în momentul seu cel din urmă, și căruia pentru aceasta 'i-s'a ridicat un monument, a fost cucerită de armata națiunii, care a luptat pentru libertate. Aș voi să știu, unde este aici rușine pentru națiune? Mai observ, că în țările civilizate vedem lîngă olaltă monumente din diferite timpuri și dela diferite partide, deși mai tîrziu timpurile s'au schimbat. Numai națiunile necivilizate demolează astfel de monumente. (Aprobări în dreapta). Ce însemnează, dacă dl interpellant vrea un simbol, monumentul din Buda vis-a-vis de ministerul de honveți? Însemnează, că într'un războiu fatal purtat de națiune contra Monarhului seu pe ambele părți pot fi eroi, ambele părți pot căștiga glorie, dară folos nu va ave nici o parte, ci numai pagubă. Acesta este înțelesul monumentului lui Hentzi și eu nu înțeleg, de ce domnii vreau să facă din el cu forța o rușine națională. Aceasta este părerea mea și fiindcă aceasta este, nu pot promite, că voiu face dispozițiuni, după-cum le doresce dl interpellant. Mai observ numai, că dacă voim, ca din partea ceealaltă să nu se facă nimic ce ar pute turbura înțelegerea reciprocă între armată și națiune, atunci nici din partea aceasta nu trebuie deslegate ranele trecutului. — Răspunsul ministrului a fost luat spre sciință cu maioriitate preponderantă.

Urmează interpelația contelui Apponyi. El o motivează cu aceea, că substratul virtuților militare poate fi numai credința cătră tron și patrie. Dacă însă se octroiază soldatului o alipire cătră ceva fictiv, cătră idea imperului, atuncia am eșit de pe baza constituțională, care în Ungaria nu permite alt patriotism, afară de patriotismul maghiar. Fiindcă a observat, că în timpul din urmă vederile de drept public în această privință se confundă, el se simte dator a face următoarea interpelațiune:

Considerînd, că în timpul din urmă factori însemnați au exprimat vederi eronate cu pri-

vire la poziția și spiritul armatei comune, vederi, care s'au observat și mai de mult în cercurile militare, care însă stau în contradicție cu legile fundamentale și cu independența Ungariei, precum și cu organizațiunea dualistică a monarhiei; avînd în vedere, că poziția, influența oficială și morală a acestor factori este în stare să facă, ca aceste vederi să devină dominante în armată;

considerînd, că aceste vederi pot ave influență vătămătoare asupra instituțiilor noastre de drept public, asupra funcționării armatei precum și asupra siguranței monarhiei austro-ungare, și drept aceea trebuie înlăturate, întreb pe dl ministru-president:

Ce are de cuget să întreprindă, pentru-ca poziția de drept public a armatei comune, ca armată c. r. austro-ungară, să fie scutită de comentări necorecte și să se paralizeze tendențele, de a introduce în armată un spirit, care este în contradicție cu legile noastre fundamenrale, cu independența de stat a Ungariei și cu organizațiunea dualistică a monarhiei?

Ministrul-president Tisza arată într'un răspuns mai lung, că pericolul nu este așa mare, cum îl crede contele Apponyi. Unele expresiuni sau fapte din partea persoanelor singurice nu se pot atribui totalității armatei și nu se poate trage pentru ele întreaga armată la răspundere. El ca ministru, până când va fi susținut de maioriitate și de corană, va desaproba orice mișcare din partea militarilor, care va fi în contradicție cu constituțiunea și independența Ungariei, dară de altă parte va purta grije, ca armata să fie privită drept o instituțiune patriotică și legală și nu străină. Va purta grije, ca ea să fie scutită față cu aceea, cari o numesc străină și vreau să exciteze ură în contra ei.

Contele Apponyi nu este mulțumit cu răspunsul, căci nu este vorba de persoane subordonate, ci de inspectorul general al armatei și de vorbirea unui om de stat în casa seniorilor din Austria și de împregiurarea, că acel om de stat a fost felicitat și aprobat de mulți din cei mai competenți generali ai armatei comune.

Ministrul-president replică, că a arătat direcțiunea, în care va lucra, însă o programă mai detaliată a procedurii, ce are să urmeze, nu poate expune. După acestea răspunsul dlui Tisza s'a luat spre sciință.

Din Bucovina.

Cernăuți, în 10 Maiu v. 1886.

I.

Societatea arheologică.

(Urmare și fine.)

§ 14. Adunarea generală.

Adunarea generală se compune de toți membrii societății și poate lucra, cu câți vor fi de față. Ea se convoacă, obligator, odată pe an, ear' cerînd trebuința, și de mai multe ori.

§ 15. Agende de adunări generale.

Adunarea generală are agende următoare:

- a) a alege prin vot secret pe trei ani dintre membrii societății domiciliati în Cernăuți, pe președinte, pe un prim și secund vice-președinte și pe ceealaltă doisprezece membri ai comitetului;
- b) votează budgetul pe anul viitor;
- c) discută raportul asupra activității comitetului;
- d) examinează compturile după ascultarea raportului unei comisuni de trei membri aleși de adunarea generală precedentă;
- e) dă directive pentru activitatea comitetului;
- f) votează, fără discuțiune și în mod secret, asupra primirii membrilor onorari recomandați de comitet;
- g) decide asupra modificării statutelor și a disolvării societății.

§ 16. Administrațiunea societății.

Toate afacerile societății se administrează de comitetul ei. El își alege din mijlocul seu pe funcționarii necesari.

Îndatoririle acestor funcționari se vor determina prin comitet, prin regulamente speciale.

§ 17. Președintele societății.

Președintele reprezintă societatea în afară; convoacă adunarea generală precum și pe membrii comitetului în ședințe, și președe în ele; poartă grije de executarea concluziunilor adunării generale și ale comitetului; subscie toate scrisorile și documentele societății.

În cas de împedecare, îl suplinesce primul, ear' fiind și acesta împedecat, secundul vice-președinte.

§ 18. Îndatoririle comitetului.

Comitetul este dator:

- a) a prezenta la adunarea generală ordinară o dare de seamă amănunțită despre mersul general al sciinței arheologice la Români, despre activitatea sa proprie și despre întreținerea venitelor societății;
- b) a stăruia din toate puterile sale la ajungerea scopurilor societății;
- c) a compune regulamente necesare pentru funcționarii comitetului, și pentru organizarea și folosirea muzeului.

§ 19. Ședințele comitetului.

Comitetul ține în fiecare lună câte o ședință sau și mai multe, dacă află de trebuință președintele, sau dacă cer trei membri ai comitetului.

Comitetul lucră, când sînt de față cel puțin opt membri.

§ 20. Validitatea concluzelor.

Concluzele în adunarea generală și în ședințele comitetului se fac cu maioriitate absolută a voturilor.

La paritate de voturi, obiectul se discută în altă adunare sau ședință.

§ 21. Arbitriul.

Toate certele iscate între membrii societății din referențele lor societare, se împacă definitiv de trei arbitrii, aleși câte unul de părțile interesate și de comitetul societății.

§ 22. Disolvarea societății.

Asupra disolvării societății decide adunarea generală, cu maioriitate de $\frac{2}{3}$ a tuturor membrilor numai atunci, dacă această cestiune va fi fost pusă la ordinea zilei în adunarea generală precedentă.

În cas de disolvare, averea și colecțiunile societății trec în posesiunea metropoliei ortodoxe-orientale din Cernăuți. —

În curînd va ave loc convocarea aderenților și amicilor societății arheologice la o ședință generală de constituire. După cât aușim, dl Olinescu nu reflectează, deși e inițiatorul și înființatorul societății, și nu voește să primească nici sub un chip președenția. D-lui pledează pentru bătrîni conducători, ca unul dintre ei să se pună în fruntea societății.

II.

Serbarea iubilară de o sută de ani a eparchiei gr.-or. din Bucovina.

La începutul acestei luni a fost serbarea iubilară de o sută de ani a constituirii și reorganizării eparchiei gr.-or. din Bucovina. Ea a fost mai mult o serbare religioasă, care a avut următoarea

Programă

pentru serbarea iubilară de o sută de ani a constituirii și reorganizării eparchiei ort.-orientale a Bucovinei, în 20 Aprilie (2 Maiu) 1886 în biserica catedrală din Cernăuți.

I.

Sâmbătă în 19 Aprilie (1 Maiu) 1886.

1. La 4 oare după amiazi serînda (ve-cernia-mică).
2. La 8 oare seara priveghiere de noapte cu serînda-mare și litie, sîvîșită de Preacuvioșia Sa archimandritul consistorial cu șese preoți și diaconi.

II.

Duminecă în 20 Aprilie (2 Maiu) 1886.

1. La 5 $\frac{1}{2}$ oare meadă-noptînda (polu-noșnița).
2. La 6 oare mîneacănda (utrenia).
3. La 8 $\frac{1}{2}$ oare sosirea Înalț Preasfințitului Archiepiscop și Metropolit, întîmpinat fiind la poarta bisericii catedrale de preoțimea adunată.
4. La 9 oare sfînta liturgie, sîvîșită de Înalț Preasfințitul Archiepiscop și Metropolit cu doisprezece preoți și doi diaconi.
5. Cuvîntarea festivă despre serbarea iubilară.
6. La 11 oare doxologia mare.
7. La 12 oare prezentarea clerului și a diecesanilor la p. t. președinte c. r. al țerii cu depunerea omagiilor pentru Maiestatea Sa ces. și reg. apostolică Împăratul Austriei, Duce al Bucovinei și Patron suprem al bisericii ort.-or. din Bucovina.

La 4 oare după amiazi serînda.

III.

Luni în 21 Aprilie (3 Maiu) 1886.

1. La 6 oare dimineața meadă-noptînda și mîneacănda.
2. La 8 $\frac{1}{2}$ oare sfînta liturgie în sobor.
3. La 10 oare parastas pentru fericții împărați Maria Theresia, Iosif II, Leopold II, Francisc I, Ferdinand I, și pentru reposații ierarchi ai Bucovinei.

Notă. Împuscături din săcălușuri se vor face:

1. Sâmbătă la 7 $\frac{1}{2}$ oare seara trei, începîndu-se apoi a se trage toate campanele pentru priveghierea de noapte.
2. Duminecă la 5 oare dimineața earăși trei spre vestirea zilei de serbare cu tragerea campanelor.

3. Trei apoi la sosirea Înalț Preasfințitului Archiepiscop și Metropolit.

4. Trei la sosirea p. t. președinte c. r. al țerii.

5. La începerea și la momentele principale ale sf. liturgii.

6. La începerea doxologiei și la cîntarea polichroniului pentru Maiestatea Sa c. și r.

7. La plecarea p. t. președintelui c. r. al țerii.

8. La plecarea Înalț Preasfințitului Archiepiscop și Metropolit.

Dela consistorul archiep. al Bucovinei. Cernăuți, în 7/19 Aprilie 1886.

La serînda zilei dîntăiu a sîrbării ținu archimandritul consistorial o cuvîntare, în care accentuă însemnătatea sîrbării pentru cultura clerului bucovinean.

A doua zi era oficiul divin festiv în biserica metropolitană din Cernăuți. Au fost de față președintele țerii baron Alesani, capii birourilor în gale mare, consulul rusesc Kir Dinjan, generalul și comandantul regimentelor staționate în Cernăuți. Predicatorul catedral dl Procopovici ținu cuvîntarea festivă, ear' Maiestatea Sa Împăratul exprimă mulțumirea sa înaltă față cu ea. În tot decursul liturgiei a cîntat corul „Armoniei“

Economie.**Insecte ce nimicesc seminăturile în România.**
(Urmare și fine.)

Mijloacele de combatere cunoscute până acum sunt puține la număr.

Pentru distrugerea (stîrpirea) gândacului de rapiță sînt: strîngerea și exterminarea gândacilor prin otrăvire cu un aparat special, construit după diferite sisteme; acest aparat este întrebuințat în America, mai cu seamă pentru strîngerea lăcustelor și unei alte specii de insecte a rapiței: *meligethes aeneus* aceasta e mică, neagră și lucioasă.

Evitarea rēului, incontestabil mai ușor de executat, mai puțin costisitoare și mai puțin migăloasă și totdeauna aduce un îndoit folos; evitarea rēului fiind unul și același lucru cu cultura sistematică: arătura adîncă, asolament metodic, rotațiune, schimbarea plantelor, introducerea culturai plantelor de nutreț, etc.

Unii agronomi ca Nördlinger (Hohenheim), Taghemberg (Halle), Nowacey (Zürich) Kraft (Viena) susțin, că cu cât cultura rapiței este mai puțin răspîndită, cu atît mai mult recoltele sînt molipsite de inimicii sei.

În contra inimicilor rapiței, cari distrug plantele tinere, e bine a se face seminăturile de două ori consecutiv la un interval de cîteva zile. Seminăturile din urmă fiind mai fragede, sînt mai preferabile gândacilor, astfel că cele dintîiu au vreme să deie în lemn, să progreseze.

Alte mijloace generale în contra inimicilor agriculturii mai sînt:

1. Tăvălăgitul și grăpatul, adică strivirea larvelor;

2. Protejarea amicilor agriculturii precum sînt: stăncuțele, găinușele, prepelițele și becațele (cari nici nu sînt bune de mîncare cînd e perioada gândacilor.)

Și cioara e amica agriculturii acolo unde porumbul e mai puțin cultivat sau unde se pot pune păzitori cu biciuri sau puscii, pe timpul încolțirii și răsării porumbului;

3. Muierea seminței în acid sulfuric subțiat în apă (150: 1).

N. N. Andronescu.

Piața din Sibiu, 1 Iunie. Grâu hectolitru 47—50 chilo fl. 5.60 până fl. 6.40, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 4.40, până fl. 5.20 sēcara 66 până 72 chilo fl. 3.50 până fl. 3.90, orz 58 până 64 chilo fl. 3.20 până fl. 4.—, ovēs 38 până 45 chilo fl. 2.10 până fl. 2.50, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 3.70 până fl. 4.10, mēlaiul 74 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semințā de cānepă 49 până 50 chilo fl. 3.50 până fl. 4.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.50 până fl. 6.50, linteā 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, pāsāt de grāu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, fāinā Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slānina 100 chilo fl. 46.— până fl. 50.—, unsoarea de porc fl. 46.— până fl. 48.—, sēu brut fl. 26.— până fl. 28.—, sēu de lumini fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de sēu fl. 46.— până fl. 50.—, sāpunul fl. 25.— până fl. 28.—, fēn 100 chilo fl. 2.20 până fl. 2.40, cānepa fl. 30.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3.25, spirțul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 40 cr., carnea de vițel 32 până 40 cr., carnea de porc 34 până 36 cr., carnea de berbec — până — cr., onē 10 cu 16 până 18 cr.

Tērgul de rīmātōri în Steinbruch. În 31 Maiu n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 40.— cr. până 41.— cr. unguresci grei, tineri 43.— cr. până 44.— cr., de mijloc 43.— cr. până 44.— cr., ușori 44.— cr. până 44.1/2 cr., marfā țērāneascā, grea 42.— cr. până 42.1/2 cr., de mijloc 42.— cr. până 42.1/2 cr., ușoară 42.1/2 cr. până 43.1/2 cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 41.1/2 cr. până 42.1/2 cr., transito de mijloc 41.1/2 cr. până 42.1/2 cr., transito ușori 41.1/2 cr. până 42.1/2 cr., îngrāșāți cu ghindā — cr. până — cr. per 4% cumpenți la garā.

Cursul pieței din Sibiu.

din 2 Iunie st. n. 1886.

Hārtie-monetā romānā	Cump.	8.58 vënd.	8.68
Lire turcesci		11.20	11.30
Imperiali		10.20	10.30
Ruble rusesci		1.22 1/2	1.24

Bursa de București.

Cota oficială dela 31 Maiu st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	94.1/2 vënd.	95.—
Rur. conv. (6%)		86.—	86.1/2
Acț. de asig. Dacia-Rom.		266.—	267.1/2
Banca națională a Romāniei		1085.—	1183.—
Impr. oraș. București		31.—	34.—
Acț. de asig. Națională		—	—
Credit mob. rom.		—	—
Serisuri fonciare urbane (5%)		82.1/2	83.3/4
Schimb 4 luni		—	34.—
Societ. const.		187.1/2	230.1/2
Aur		14.1/2	14.3/4

Bursa de Budapesta

din 1 Iunie st. n. 1886.

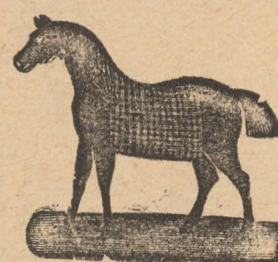
" " hārtie 4%	105.70
" " hārtie 5%	95.—
Imprumutul cāilor ferate ung.	153.50
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.50
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.75
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	118.—
Bonuri rurale ung.	105.—
" " cu cl. de sortare	105.—
" " bānățene-timișene	105.—
" " cu cl. de sortare	105.—
" " transilvane	105.—
" " croato-slavone	105.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Imprumut cu premiu ung.	119.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.50
Renta de hārtie austriacă	85.—
" " argint austriacă	85.20
" " aur austriacă	117.—
Losurile austr. din 1860	138.75
Acțiunile băncei austro-ungare	885.—
" " de credit ung.	289.—
" " austr.	282.20
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	101.—
Galbeni împărătesci	5.94
Napoleon-d'ori	10.02
Mārci 100 imp. germane	62.05
Londra 10 Lăvres sterlingi	126.65

Bursa de Viena

din 1 Iunie st. n. 1886.

Rentā de aur ung. 6%	—
" " hārtie 4%	105.70
" " hārtie 5%	94.95
Imprumutul cāilor ferate ung.	154.50
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.60
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.75
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	118.25
Bonuri rurale ung.	105.30
" " cu cl. de sortare	105.20
" " bānățene-timișene	105.20
" " cu cl. de sortare	105.20
" " transilvane	105.20
" " croato-slavone	105.20
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.—
Imprumut cu premiu ung.	119.60
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.60
Rentā de hārtie austriacă	85.30
" " argint austriacă	85.60
Rentā de aur austriacă	116.70
Losuri austr. din 1860	139.10
Acțiunile băncei austro-ungare	880.—
" " de credit ung.	289.50
" " austr.	282.10
Galbeni împărătesci	5.96
Napoleon-d'ori	10.02 1/2
Mārci 100 imp. germane	62.—
Londra 10 Lăvres sterlingi	126.60

Fapte dovedesc, că publicațiunile mele de până acum se bazează numai pe adevăr real și adecă:

Am luat eu tot depositul unei producțiuni solide foarte renumite de învățitori și țoluri pentru prețuri foarte de jos, astfel încât sînt singur în stare a da pentru adevărate prețuri ieftine fabuloase

Țoluri de cai

prima a fl. 1.50
primitissima a fl. 1.75.

Aceste țoluri au o lungime de 190 centimetri, o lățime de 130 centimetri, foarte tari, groase ca o scândură, durabile, vęrgate în mai multe feluri cu borduri colorate calitate țititoare, se pot întrebuința și ca acopereminte de pat. Aceste țoluri căutate pentru durabilitatea și ieftinătatea lor se exportează în toate părțile lumii mai ales că ele au costat mai înainte mai ca de două ori. Mai dau și

Învēlituri de birje

de calitate foarte bună, fină complet de mari, învęrgate diferit și galonată pentru prețuri foarte ieftine, bucata a fl. 2.50. Nenumărate scrisor de recunoaștere și comande stau P. T. Public pentru prospect în biroul nostru. Trimiterile se fac cu rambursă sau cu solvire înainte. Ceea-ce nu convine, se reprimese și banii se vor retrimit.

Adresa:

[271] 4—6

Universal-Export-Bureau

S. Löw, Wien V: II Bez. Grosse Schiffgasse 3/B.

N. B. De anunțuri fără publicarea numelui se advertisează.

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Szamosujvár

deschide abonamente pe anul 1886 la:

„Amiculu Familiei“. Revistă beletristică și enciclopedică-literară — cu ilustrațiuni. Va eși în 1-a și 16-a di a lunii în numeri câte de 2—3 coale, și va publica poesii, romanuri, novele, schițe, piese teatrale, studii sociale, articoli scientifici, amēnunte de instrucțiune și distracțiune ș. a. Prețul de abonament pre anul întreg 4 fl. — pentru Romānia 10 franci — lei n. plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

„Preotulu Romanu“. Revistă bisericească, scolastică și literară. Va eși în broșuri lunare câte de 2 3/4—3 1/4 coale; și va publica articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestea mulțime de predice pre Domineci, sērbători și diverse ocațiuni — mai departe studii pedagogice, didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pre anul întreg e 4 fl. — pentru Romānia 10 franci — lei n. plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Abonații vor primī unele premii de valoare și-și vor putē procura cu prețuri foarte reduse toate opurile din edițiunea noastră.

Collectanții primesc gratis tot al patrulea exemplar.

Tot acolo au apărut și se află de vëndare:

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I. II. III. IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume în 8/XII. 1884. în limba maghiară și în 25/II. 1885 în l. italiană prin Vincențiu Nicoră prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina Romāniei. Prețul 15 cr.

Collectă de Recepte din economie, industrie, comerț și chemie, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Romāni, invēdite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei romānești în vorbire și scriere, invēdită și aprețiată de Gregoriu Silași. — Broșura I. II. III. Prețul opului întreg e 1 fl. v. a.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagine, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Branda sau Nunta fatală. Schițe din emigrarea lui Dragoșiu. Novellă istorică națională. Prețul 20 cr.

El trebuie să se însoare. Novellă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morar. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șilutiu. Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu archeologic, de Dionisiu O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de scoală, de V. Gr. Borgovan, prof. preparandial. Prețul 1 fl. 70 cr.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărtică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru prunci scolari de ambe sexe. Cu aprobarea Iurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pānză 26 cr. — 50 de exemplare broșurate costă 6 fl., — legate 9 fl., legate în pānză 12 fl. — 100 exemplare broșurate 10 fl., — legate 17 fl., legate în pānză 22 fl.

Cărtică de rugăciuni și cântări pentru prunci scolari de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exempl. costă 3 fl. 100 exempl. 5 fl. v. a.

Visul prea santei vergure Maria a Născētoarei de Dumneșeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exemplare costă 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Manual de Gramatica limbei romāne pentru scoalele poporale în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsēud. Prețul 30 cr.